

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ІВАНОВА ЛАРИСА БРОНІСЛАВІВНА

УХВАЛА

20 листопада 2020

Київ

5819/0/18-20

Про залишення без розгляду скарги
Романюк Л.В. стосовно судді
Шевченківського районного суду
міста Києва Савицького О.А.

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Іванова Л.Б., здійснивши попередню перевірку скарги Романюк Людмили Василівни стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Савицького Олега Антоновича

встановив:

до Вищої ради правосуддя 4 листопада 2020 року за вхідним № Р-5853/0/7-20 надійшла скарга Романюк Л.В. стосовно дій судді Шевченківського районного суду міста Києва Савицького О.А. під час розгляду справи № 761/30811/20.

За результатами автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя вказану скаргу передано на розгляд члену Вищої ради правосуддя Івановій Л.Б.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Згідно з частиною першою статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для повернення дисциплінарної скарги скаргнику, залишення її без розгляду, відкриття чи відмови у відкритті дисциплінарної справи.

Відповідно до пункту 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

У скарзі Романюк Л.В. зазначає, що 29 вересня 2020 року вона звернулася до Шевченківського районного суду міста Києва з позовом про поновлення на роботі та виплату заробітної плати за час вимушеного прогулу, однак у строк, встановлений Цивільним процесуальним кодексом України, на її адресу не надходили ні ухвала про залишення позову без розгляду, ні ухвала про відкриття провадження у справі, чим порушено її право на судовий захист, гарантоване Конституцією України.

Як встановлено під час попередньої перевірки, 29 вересня 2020 року звернулась до Шевченківського районного суду міста Києва з позовом до Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського про незаконне звільнення, поновлення на роботу та виплату заробітної плати за час вимушеного прогулу.

Згідно із звітом про автоматизований розподіл судових справ між суддями від 30 вересня 2020 року справу за вказаним позовом, якій присвоєно № 761/30811/20, передано на розгляд судді Савицькому О.А.

У своїй практиці Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував, що право на доступ до суду, закріплене у статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, не є абсолютним: воно може бути піддане допустимим обмеженням, оскільки вимагає за своєю природою державного регулювання. Реалізуючи права, встановлені статтею 6 Конвенції, кожна держава-учасниця цієї Конвенції вправі встановлювати правила судової процедури, в тому числі й процесуальні заборони і обмеження, зміст яких – не допустити судовий процес у безладний рух.

Частиною першою статті 185 Цивільного процесуального кодексу України передбачено, що суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, викладених у статтях 175 і 177 цього Кодексу, протягом п'яти днів з дня надходження до суду позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху.

Як свідчать відомості з Єдиного державного реєстру судових рішень, ухвалою Шевченківського районного суду міста Києва від 5 жовтня 2020 року у справі № 761/30811/20 позовну заяву до Таврійського національного університету імені В.І.Вернадського залишено без руху та надано позивачеві строк для усунення недоліків, який не може перевищувати десяти днів з дня отримання позивачем цієї ухвали.

Відповідно до частини третьої статті 187 Цивільного процесуального кодексу України, якщо позивач відповідно до ухвали суду у встановлений строк виконає вимоги, визначені статтями 175 і 177 цього Кодексу, сплатить суму судового збору, позовна заява вважається поданою в день первісного її подання до суду. Якщо позивач не усунув недоліки позовної заяви у строк, встановлений судом, заява вважається неподаною і повертається позивачеві.

Зміст дисциплінарної скарги свідчить, що вона не містить конкретних відомостей про наявність у діях судді ознак дисциплінарного проступку, передбаченого частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», посилянь на обставини умисного порушення ним норм права чи неналежного його ставлення до службових обов'язків.

Пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене скарга Романюк Л.В. підлягає залишенню без розгляду та поверненню скаржнику.

Водночас повідомляю, що залишення без розгляду дисциплінарної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Вищої ради правосуддя зі скаргою щодо дисциплінарного проступку судді у порядку, встановленому Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Романюк Людмили Василівни стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Савицького Олега Антоновича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

Іванова Л.Б